

Juhlaruno

Helsingin Työväenyhdistyksen Naisosaston
10-vuotis juhlaan.

Kirj. O. T.

Työn kymmenvuotisen nyt täyttäissäs
Sä *nainen* pääsi korkealle nosta!
On jalo aate parhain ystäväs
Sen voimin sortajalles kosta!
Ja yhteisvoimin työsi oivaltain
Käy rintamassa joukkos parahain!

Vuoskymmenen näin aikaan menneesen
Kun katsehemme joskus luomme.
Näemme alun ensi taistojen
Myös arvonsakin sille suomme! —
Niille jotka syntysanat loivat
Meiltä riemulaulut ensiks' soivat!

Heikosti kylvö kohoo toisinaan
Voi täyden sadon sentään antaa!
Ja »pienistä pienin» kohoo kunniaan
Kun aatteensa eteen kaiken kantaa!
Näin oivaltaissaan työnsä syvyyden
Voi murskata hän vallat vääryyden!

Ajatukset moiset mielessänsä
Kävi *nainen* oikeuttaan vaatimaan
Köyhälistön miesi, ystävänsä
Jos joskus pitänyt ois orjanaan! —
Työ alkoi, näin osasto saatihin
Ja alkuinnostusta naisihin!

Ken ensimmäisnä uran aukasia
Rohkeutta siltä vaadittiin.
Kun paljon ympäril' on naurajia
Mut' reippaasti niille vastattiin:
Tullut on aika orjan yöstä nousta,
Tietoisuuteen jännitämme joustia!

Nainen vallan rappusilla nauroi:
Hourupäisten kummaks' noituen!
Säestystä hälle herrat jauhoi
Kiihottajain syyksi ajaen!
Mut' nauru katkeruudeks' muuttuikin
Kun teot veivät joskus voittoihin!

Näin kuljit tietäs, ensiaikonaan
Sisarukset rinnallesi nousi! —
Perustellen eri osastojaan
Samaan vanaveteen kaikki sousi! —
Etumaisna kuljit, näyttäin tietä
Sitä kunniaa ei sulta viedä!

*

Monimutkaiseks' kävis kertoella
Kultava'alla mi joskus punnitaan!
Käy turhaks' onneakin toivotella
Kun pysyväiseks' elos tunnetaan!
Puhtain asein jatkaessas taistoas
Kerta ihmiskunta juhlii voittoas.

*

Taantumuksen kaviot taas kapsaa
Raakuus ihmisyyttä vainoaa!
Yhteiskunta liitoksissaan napsaa
Paistia nyt mistä korppi saa!
Pistimiinsä luottaa valtamahti
Mis on sivistyksen valpas vahti?
Onko uskallusta taistossaan!

Sosialismi nostaa miehen, naisen
Järjestyissään voima suurin on!
Lippus' luokse kiiruhda siis *nainen*
Turvas parhain osastosi on!
Pistimiinsä luottaa valtamahti
Järjestöissään työläisnaisen vahti
Orjaks' nöyrytisitkös konsanaan!

Tiedonvalo asehena meillä
Kilpenämme onneen pyrkimys!
Sitä tuhota ei pistimillä
Siinä auttaa yksin ymmärrys!
Siis punalippu ylös korkealle
Kuin aurinkoinen kevät taivahalle!
Eläköön tasa-arvo, veljeys!

Kymmenvuotias, nytpä sulle
Viimesanat vihdoin olkohon!
Sulle parhaimmista toivotulle
Naisen hyväks' taisto suotu on!
Rohkeana kuten tähän asti
Vastustajiis iske navakasti
Tulevaisuus myöskin naisen on!

Muistojuhlat tullunna on muotiin
Turhanpäiden joskus vietetään!
Syntyissäs jo onnittelut suotiin
Jotta työtäs — yksin pyydetään!
Työlles juhlimme nyt juuri tässä
Kun uusi Suomi meille syntymässä
Myös tarmolla toimit eteen tään!

Työstäs tehdystä siis juhlikaamme —
Tulevaisuuteen olkoon toivomus!
Työhön luottain yhteiskunnan saamme
Näin joutukohon tämä uudistus!
Oikeuksiinsa pääsköön myöskin *nainen*
Sitä vaatii kansain kehitys ja maine —
Kun ihmisarvoon tähtää kutsumus!

